

Kasper og Nikoline

an original screenplay by

Lille Næstved
FINAL DRAFT

<Your Name>
<Address>
<City, State Zip>
(555) 555-5555
MyEmail@emailaddress.com

Kasper og Nikoline

SCENE 1: (INT)(VENTEVÆRELSE/SKOLEGANGEN)

Kasper kommer ind i venteværelset på hospitalet for første gang med sin mor.

KASPER

Kan vi ikke bare gå igen?

MOR

Nej nu er vi her.

KASPER

Jamen jeg føler mig ikke syg !

MOR

Og sådan skal det helst blive ved med at være. Det er derfor du skal i behandling nu.

KASPER

Du forstår ingenting. Ingenting med ingenting på.

MOR

Kasper du er syg når lægerne siger det.

KASPER

Fuck dig.

Pause. Mor ser såret på Kasper. Han undviger hendes blik og ser sig omkring.

Nede in den anden ende af værelset sidder to piger. Den ene Nikoline med tørklæde om hovedet. Hun sidder bøjet over et bord og tegner. Ved siden af hende sidder hendes veninde Tanja,. Tanja er opløst i tårer.

NIKOLINE

Slap nu af.

TANJA

Jeg forstår det bare ikke. Det er så forfærdeligt.

Hun hulker og kaster sig om halsen på Nikoline.

TANJA (CONT'D)

Hvorfor hvorfor hvorfor?

Nikoline ser sig pinligt berørt omkring. Hendes og Kaspers blik mødes.

Beat. Nikoline vender øjne, som for at vise at det er lidt pinligt det der med hende tudetanja. Kasper nikker.

Han forstår.

MOR

Hvor lang tid kan det tage før
den læge kommer?

KASPER

Det ved jeg ikke, Ret lang tid
håber jeg!

MOR

Kom nu finder vi den læge selv!

Mor rejser sig og går, hun hiver Kasper med.

SCENE 2: (INT)(KANTINE) EN DAG SENERE

Kasper er nu klædt i hospitalstøj. Han har en bakke i
hånden med en smule mad på. Han får øje på Nikolne som
sidder bøjet over et bord og tegner.

Han går hen og sætter sig ved hende.

Nikoline ser op og skubber tegningen ind i et charteque
og lægger den væk.

KASPER

Hej. Er der plads her?

NIKOLINE

Ser det sådan ud?

Kasper sætter sig ned, og kommer til at skubbe til hendes
glas. Der spilder vand ud.

KASPER

Ej det må du undskylde.

Hun ser på ham.

NIKOLINE

Helt ærligt. Har du kræft i
øjnene?

KASPER

Skal jeg hente noget at tørre
med?

NIKOLINE

Det behøver du ikke, jeg kan godt
klarere mig selv.

Kaspar nikker. Nikoline er ved at rejse sig.

KASPER

Ellers noget af en tudemarie du
sad med i går.

NIKOLINE

Ja man sgu tro at det var hende
der havde kræft mand.

KASPER

Er det derfor du er her?

Hun nikker. Hun giver et lille demonstrativt host.

NIKOLINE

Ja, men det er ikke så alvorligt.
Og dig?

KASPER

Det er bare venstre lunge. Eller
det siger lægerne i hvert fald.

NIKOLINE

Lægerne? De siger det samme til
alle.

(imiterer)

Du må forstå at det er meget
alvorligt. Og bal bal bal.

(almindelig stemme)

Den samme smøre om og om igen.

KASPER

Det er derfor uddannelsen er så
lang. Det tager lang tid at lære
altid at være negativ.

Nikoline smiler.

NIKOLINE

Hvad hedder du?

KASPER

Kasper og du?

NIKOLINE

Nikoline.

Kasper rækker hende hånden.

KASPER

Hej Nikoline.

NIKOLINE

Hej Kasper.

Hun tager hans hånd.

SCENE 3: (EXT) (HAVE) EN DAG SENERE - AFTERNOON

Nikoline og Kasper sidder på en bæk. Kasper piller i
noget græs.

KASPER

Hvor længe har du egentlig været her?

Nikoline ser på ham.

NIKOLINE

Alt for længe. Det er røvssygt.

KASPER

Ja det. Pissekedeligt.

NIKOLINE

Det er til at dø af.

KASPER

Så får de da virkelig noget at tude over.

(imiterer)

Vi beklager fru Larsen, men desværre er deres søn dø. Han kedede sig simpelthen ihjel.

Nikoline begynder at grine. Kasper imiterer en der tuder - ligesom Tanja.

KASPER (CONT'D)

Buhu.. Det er så forfærdeligt forfærdeligt buhuhuhuhu.

NIKOLINE

Ej stop...

Nikoline griner og hoster samtidig. Kasper fortsætter grinende.

KASPER

Buhuhu....

NIKOLINE

Stop.. Ej...

Nikolines hosteanfald fortsætter og bliver kraftigere. Hun er helt holdt op med at grine. Kasper fortsætter med at grine, men det fader væk.

KASPER

Nikoline? Er du ok?

Hun ryster på hovedet.

KASPER (CONT'D)

Det er bare for sjov ikke?

Hun hoster blod op.

KASPER (CONT'D)

Nikoline... HJÆLP.

Hun rejser sig og vakler et par skridt frem. Hun falder om. Kasper hiver fat i hendes. Han ryster hende.

INT. SCENE 4: (INT)(KANTINE) DAY

Kasper står med sin madbakke. Han ser på Nikolines plads. Den er tom. Han sætter sig og spejder rundt mens han spiser. Han ser på chatequet med tegninger, som stadig ligger på bordet. Han tager det og ser i det.

INT. HOSPITALSGANG - DAY

Kasper går hen af gangen. Han har Niklones chateques under armen. Han kommer hen til hendes dør som står lidt på klem. Tanja er inde hos Nikoline som ligger i en seng og ser bleg ud. Tanje hulker.

NIKOLINE

De siger der ikke er så meget at gøre.

TANJA

Nej, det må du ikke sige.

NIKOLINE

Det er sgu sandheden.

TANJA

Jeg skal... du må ikke... jeg kan ikke HOLDE DET UD!

Hun tuder voldsomt, og løber ud af rummet.

NIKOLINE

Ok. Hej hej.

Kasper og hende får øjenkontakt igen. Kasper går ind til hende.

SCENE 5 (INT)(NIKOLINESVÆRELSE) - DAY

Kasper kommer ind til Nikoline. Han holder chatequet op.

KASPER

Jeg fandt det her ... jeg tænkte..

NIKOLINE

Tak.

Han sætter sig ved siden af hende.

KASPER

Jeg troede ikke det var så slemt.

NIKOLINE

Jo.

Kasper nikker.

Han ser rundt i hendes værelse. Der er tegninger med død og ødelæggelse. Smerte. Nikoline åbner chatgeut. Den tegning hun lavede igår er øverst. Det er en gravsten med hendes navn på.

KASPER
Har du tegnet den?

Hun nikker.

KASPER (CONT'D)
Den er flot. Lidt dystert måske.

Hun smiler.

NIKOLINE
Men det er sådan det er.

KASPER
Det ved jeg.

Kasper ser på hende. Han kæmper med tårerne. Pause..

KASPER (CONT'D)
Jeg tror at jeg har brug for at gå en tur.

NIKOLINE
Nej vent... jeg kan godt lide at du er her sammen med mig.

Kasper sætter sig ved på sengekanten og tager hendes hånd.

KASPER
Okay, så bliver jeg her hos dig.

Slut